C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r/h-37/2025 Judecătoria Soroca, sediul Florești
1-15060235-03-1rh-13112025 Judecător: Rosița Rusu-Parii

D E C I Z I E
În numele Legii

23 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Mogîldea-Buracicovschi Ludmila în interesele condamnatului Pînzari Igor declarat împotriva încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 17 octombrie 2025, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea condamnatului Pînzari Igor privind revizuirea sentinței Judecătoriei Florești din 27 iunie 2012,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Florești din 27 iunie 2012, Pînzari Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 16 (șaisprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 iulie 2015 a fost admisă cererea lui Pînzari Igor privind retragerea apelului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 27 iunie 2012.

La data de 09 iunie 2025 condamnatul Pînzari Igor a înaintat la Judecătoria Soroca, sediul Florești o cerere, prin care solicită revizuirea cauzei penale. Totodată solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde în temeiul art. 10 și 10^1 Cod penal, art. 91, 92 Cod penal sau al legii nr. 107 cu privire la amnistie.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 17 octombrie 2025, s-a declarat inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către condamnatului Pînzari Igor condamnat în baza sentinței Judecătoriei Florești din 27 iunie 2012.

Exercitarea căilor de atac:

Avocatului Mogîldea-Buracicovschi Ludmila în interesele condamnatului Pînzari Igor, nefiind de acord cu încheierea menționată, în termen a declarat recurs, prin care a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 17 octombrie 2025 și emiterea unei noi decizii privind transmiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat că, la data de 17 octombrie 2025, prin încheierea protocolară, instanța de judecată a dispus examinarea cererii condamnatului în lipsa acestuia, ori prin procesul-verbal din 17.10.2025, întocmit de către Administrația Națională a Penitenciarelor; Penitenciarul nr. 12 Bender, condamnatul Pînzari Igor a refuzat să fie prezent la şedinţa de judecată prin *intermediul teleconferinței.*

În situația respectivă, consideră că întru respectarea drepturilor fundamentale ale condamnatului şi pentru garantarea unui proces echitabil ,condamnatul urma să fie *escortat fizic în* şedinţa de judecată pentru a putea efectiv, direct să se expună poziția sa privitor la cererea înaintată.

Examinarea cauzelor prin intermediul videoconferinței este o procedură care deci este prevăzută le lege, dar potrivit art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană acuzată de o infracțiune are dreptul să fie prezentă la examinarea procesului său.

Prezența fizică a inculpatului, condamnatului nu este o simplă formalitate - ea garantează drepturilor fundamentale ale condamnatului (contactul direct cu judecătorul, posibilitatea de a înțelege mai bine desfășurarea şedinţei, de a se apăra în mod efectiv, de expune clar şi direct poziția sa).

Prin intermediul unui ecran, aceste garanții se reduc. Inculpatul (condamnatul) devine o imagine digitală, un participant la distanță, *rupt de solemnitatea şi de interacţiunea reală a procesului.*

Curtea Europeană a statuat constant că participarea prin videoconferință este admisibilă doar dacă există motive temeinice şi dacă sunt asigurate toate garanțiile unui proces echitabil.

Ca finalitate, recurentul consideră că întru respectarea drepturilor fundamentale ale condamnatului încheierii Judecătoriei Soroca din 17.10.2025 urmează a fi casată integral cu transmiterea cauzei spre rejudecare, dându-i posibilitatea condamnatului de a se expune de margine cererii formulate.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs

fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

La data de 22 aprilie 2026, condamnatul Pînzari Igor, prin cerere a solicitat organizarea ședinței publice pentru data de 23.04.2026, în scopul participării și explicării poziției sale pe marginea cererii de revizuire.

Potrivit alin.(3) al art.447 CPP, dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum şi la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces.

La caz, Colegiul penal a constatat, că în susținerea solicitării de a participa la judecarea cauzei, recurentul Pînzari Igor nu a invocat motive temeinice care ar indica la prezența unei deosebite necesități pentru petrecerea ședinței de judecată cu participarea părților. Or, toate motivele dezacordului cu hotărârea contestată au fost reflectate în conținutul recursului, iar necesitatea administrării de noi probe n-a fost invocată de recurent. Respectiv, solicitarea recurentului cu privire la judecarea recursului în prezența părților, este apreciată ca nefondată, Colegiul neconsiderând necesară participarea acestora în instanța de recurs.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursul avocatului Mogîldea-Buracicovschi Ludmila în interesele condamnatului Pînzari Igor declarat împotriva încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 17 octombrie 2025, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe, reieşind din următoarele considerente.

Ab initio, Colegiul penal notează că potrivit art. 462 alin. (4) Cod de procedură penală, încheierea de admitere a cererii de revizuire se supune căilor de atac odată cu fondul, în condițiile legii. Încheierea de respingere a cererii de revizuire poate fi atacată cu recurs în instanța ierarhic superioară, cu excepția încheierilor emise de Curtea Supremă de Justiție.

Conform art. 448 alin. (1) Cod de procedură penală, judecind recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține că, Codul de procedură penală la Capitolul V secțiunea a 2-a reglementează calea extraordinară de atac – revizuirea procesului penal.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală, cât şi cu privire la latura civilă, la cererea persoanelor menționate la art. 460.

Potrivit art. 460 alin. (1) Cod de procedură penală, pot cere revizuirea:1) oricare parte din proces, în limitele calității sale procesuale; 2) rudele apropiate, soțul sau soția condamnatului, chiar şi după decesul acestuia; 3) Agentul guvernamental, în cazurile prevăzute la art. 458 alin. (3) pct. 5) şi 6).

În corespundere cu prevederile alin. (3) al aceluiași articol, cererea de revizuire se depune în instanța menționată la alin. (4).

Astfel, potrivit alin. (4) al aceluiași articol, cererile de revizuire menționate la art. 458 alin. (3) pct.1)–4) sunt de *competența instanței de judecată ultima care s-a pronunțat asupra fondului cauzei.* Cererile de revizuire depuse în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 5) şi 6) sunt de competența Curții Supreme de Justiție.

În acest sens, Colegiul penal ține să noteze că fondul cauzei penale de învinuire a lui Pînzari Igor în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal a fost soluționat de către Judecătoria Florești din 27 iunie 2012, iar apelul declarat împotriva acesteia a fost retras prin cerere, care a fost admisă prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 iulie 2015.

Întru alt context, Colegiul penal notează că în sensul principiului lucrului judecat *(res judicata),* în cazul în care instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor nu mai poate fi pusă în discuție. Acest principiu, însă, nu este absolut și admite derogări, în situația când această derogare este necesară prin prisma unor circumstanțe esențiale și convingătoare.

Revizuirea hotărârilor irevocabile poate interveni în rezultatul adoptării hotărârii asupra fondului cauzei, necunoscând complet, la momentul emiterii acesteia, toate împrejurările importante pentru justa soluționare a cauzei.

În această ordine de idei se deduce faptul că, retractarea unei hotărâri judecătorești în ordine de revizuire este rezultatul unei erori involuntare a judecătorului.

Prin urmare, revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate şi sunt probate circumstanțe, fapte sau evenimente prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru cauza respectivă şi sunt de natură să influențeze soluția adoptată anterior.

Temeiurile declarării revizuirii sunt expres prevăzute în articolul 458 alin. (3) Cod de procedură penală, și care poartă un caracter exhaustiv, potrivit căruia revizuirea poate fi cerută în cazurile în care: 1) s-a constatat, prin sentință penală

irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în timpul urmăririi penale sau în legătură cu judecarea cauzei care creează suspiciuni privind corectitudinea soluției din hotărârea atacată; 2) s-au stabilit circumstanțe noi sau recent descoperite de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii şi care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, ar dovedi că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat ori ar dovedi că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată; 3) două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia; 4) Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă; 5) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a informat Guvernul Republicii Moldova despre depunerea unei cereri din care se deduce existența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care ridică dubii temeinice privind corectitudinea soluției din hotărârea atacată; 6) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, sau Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale, care poate fi remediată, total sau parțial, prin casarea hotărârii atacate.

Astfel, revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul *(procurorul, partea vătămată, condamnatul, avocatul în interesele acestuia, rudele apropiate, soţul sau soţia condamnatului),* după devenirea definitivă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute în art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală.

Potrivit art. 459 alin. (2) Cod de procedură penală, revizuirea în favoarea condamnatului a unei hotărâri de condamnare, în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 1)–4), nu este limitată în timp.

La caz, Colegiul penal constată că în termenul legal condamnatul Pînzari Igor a solicitat revizuirea sentinței Judecătoriei Florești din 27 iunie 2012, însă fără a invoca careva din temeiurile prevăzute la art. 458 alin. (3) pct. 1-4) Cod de procedură penală, care poartă un caracter exhaustiv.

În această ordine de idei, Colegiul notează că pentru a redeschide procesul trebuie să fie invocate temeiurile prevăzute în art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală, precum și să fie prezentate circumstanțele sau faptele existente obiectiv pentru declararea revizuirii, confirmate în fața instanței prin prezentarea probelor concludente.

Tot aici, Colegiul ține să menționeze că circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei,

precum și faptul că circumstanțele noi apărute să se refere la examinarea cauzei a cărei revizuire se solicită.

În aceiași ordine de idei, instanța de recurs subliniază că revizuirea reprezintă calea de atac extraordinară prin care hotărârile judecătorești ce nu reflectă adevărul sunt scoase de sub autoritatea lucrului judecat, fiind viciate, pe fond, datorită necunoașterii în întregime a situației de fapt, a folosirii probelor false sau a coruperii subiecților oficiali care au desfășurat procesul, fie de existența a două sau mai multe hotărâri judecătorești inconciliabile.

Finalitatea revizuirii constă în înlăturarea erorii juridice, iar funcția procesuală a instanței se concentrează în înlesnirea descoperirii adunării şi deducerii în fața justiției a unui material probator cu totul inedit sau cel puțin necunoscut instanței, care să permită cunoașterea erorii juridice şi lichidarea ei.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte sau evenimente prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru examinarea cauzei penale și de natură să influențeze soluția adoptată.

Mai mult, se remarcă că acest *temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanță*, or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

În lumina celor stabilite supra, Colegiul penal este solidar cu poziția primei instanțe privind inadmisibilitatea cererii condamnatului Pînzari Igor privind revizuirea sentinței Judecătoriei Florești din 27 iunie 2012, or, în lipsa temeiurilor prevăzute exhaustiv la art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală nu poate fi realizată revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Tot aici, Colegiul penal evidențiază că nu poate constitui temei de revizuire a unei hotărârii de condamnare faptul dezacordului cu pedeapsa aplicată, prin prisma posibilității prevederilor art. art. 10, 10^1, 91, 92 Cod penal, iar din momentul în carea cererea de retragere a cererii de apel, a fost admisă, posibilitatea contestării hotărârii Judecătoriei Florești din 27 iunie 2012 inclusiv sub aspectul pedepsei, este ratată.

La fel, Colegiul penal statuează că nu poate constitui obiect al revizuiri dezacordul condamnatului Pînzari Igor cu cuantumul pedepsei stabilită prin sentința de condamnare, or, acesta poate constitui obiect de examinare în cadrul căilor ordinare de atac, drept de care condamnatul nu a făcut uz în termenii stabiliți.

Pe această cale, instanța de recurs consideră că cererea de revizuire formulată de condamnatul Pînzari Igor conține caracteristicile *„unui apel/recurs camuflat”,* al cărui scop a fost să obțină mai mult o nouă examinare a cauzei, decât o veritabilă procedură de revizuire, așa cum este prevăzut la art. 458-462 Cod de

procedură penală. Or, revizuirea este o cale de atac de retractare şi nu de reformare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești definitive/irevocabile şi reînnoirea judecății în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală.

La fel, aceasta nu necesită rejudecarea cauzei în mod implicit, ci doar ca efect al admiterii cererii de revizuire, ceea ce prezumă existența temeiurilor în acest sens, în caz contrar poate avea loc o ingerință asupra securității raportului juridic.

De asemenea, se accentuează că în cadrul revizuirii nu se verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii adoptate, ci în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului şi aceste temeiuri trebuie să fie obiective, reale şi legale.

Instanța de recurs accentuează că, unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție *(cauzele CtEDO, Brumărescu c României, Roşca c. Moldovei, citate sus)*.

Aceeași regulă a fost reiterată de Curtea de la Strasbourg în speța *Roşca c. Moldovei, hotărârea din 22 martie 2005, definitivă din 22 iunie 2006*, unde s-a subliniat expres că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6 paragraf 1 din Convenție, urmează a fi interpretat prin prisma Preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante.

Totodată, principiul securității raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judecata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un recurs camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare *(Roşca c. Moldovei, § 25, Popov nr. 2 c. Moldovei, citate anterior)*.

În așa mod, Colegiul penal consideră că admiterea cererii de revizuire, în lipsa temeiurilor de revizuire, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o

violare a art. 6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate Colegiul penal invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul *Eugenia și Doina Duca contra Moldovei,* în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Colegiul penal va respinge alegațiile recurentului cu privire la examinarea cauzei în lipsa condamnatului, or potrivit materialelor cauzei, examinarea cererii de revizuire a fost dispusă prin intermediul teleconferinței, Pînzari Igor a refuzat deplasarea la ședința de judecată, fapt confirmat prin procesul-verbal din 17.10.2025 (f.d.19), motiv din care nu se constată încălcarea dreptului la un proces echitabil de către instanța de fond.

Reieșind din cele invocate mai sus, instanța de recurs atestă faptul că argumentele invocate de către avocatului Mogîldea-Buracicovschi Ludmila în interesele condamnatului Pînzari Igor în recursul depus sunt declarative, fapt pentru care ajunge la concluzia de a respinge ca nefondat recursul depus împotriva încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 17 octombrie 2025, cu menținerea acesteia fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul avocatului Mogîldea-Buracicovschi Ludmila în interesele condamnatului Pînzari Igor declarat împotriva încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 17 octombrie 2025, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea condamnatului Pînzari Igor privind revizuirea sentinței Judecătoriei Florești din 27 iunie 2012, se respinge ca nefondat, cu menținerea încheierii în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**

Copia corespunde originalului.